

Mi történt 2004 és 2010 között a budapesti egyetemisták szabadidősport- fogyasztásában?

Szabó Ágnes

**154. sz. Műhelytanulmány
HU ISSN 1786-3031**

2013. szeptember

Budapesti Corvinus Egyetem
Vállalatgazdaságtan Intézet
Fővám tér 8.
H-1093 Budapest
Hungary

Absztrakt

2004-ben budapesti egyetemisták szabadidőeltöltési-szokásait, valamint szabadidősport-fogyasztását vizsgáltam, 641 Budapesten tanuló egyetemista körében. 2006-ban, a kutatást kis kiegészítésekkel megismételtem, 539 online válaszadóval. 2010-ben harmadszor is megismételtem a kutatást, szintén online, ekkor 619 budapesti egyetemista válaszadóm volt. Jelen tanulmányban a 2010-es kutatás eredményeit ismertetem, összehasonlítva a korábbi két körrel.

Kulcsszavak: egyetemi hallgatók, sportolási szokások, szabadidősport, szabadidősport-fogyasztás

Abstract

In 2004, I examined the free time habits and leisure sports consumption among 641 university students in Budapest. In 2006, the research was repeated with additional questions, and with 539 online respondents. In 2010, I repeated the research third time, also online, with 619 respondents. The present study describes the results of the 2010 research, compared to the previous two rounds.

Keywords: university students, sporting activities, leisure sports, leisure sports consumption

Tartalomjegyzék

BEVEZETÉS	4
A 2010-ES PRIMER KUTATÁS ELŐZMÉNYEI.....	7
EREDMÉNYEK.....	8
DEMOGRÁFIA	8
SZABADIDŐS TEVÉKENYSÉGEK.....	8
SPORTOLÁSI SZOKÁSOK.....	9
<i>A sportolás gyakorisága.....</i>	<i>9</i>
<i>Aki nem sportol, miért nem?</i>	<i>9</i>
<i>A sportolás indokai, motivációi.....</i>	<i>9</i>
<i>A sportágak iránti kereslet</i>	<i>10</i>
<i>Az adott sportág választásának indokai</i>	<i>11</i>
<i>A szabadidősportra való költés</i>	<i>11</i>
<i>Üzleti szolgáltatók igénybevétele</i>	<i>11</i>
ÖSSZEGZÉSÜL A FŐBB MEGÁLLAPÍTÁSAIM	12
HIVATKOZÁSJEGYZÉK.....	13

Bevezetés

Hiába nevelnek az egyetemeken nagy tudású szakembereket, ha többségük már az iskolában töltött évek alatt is mozgásszervi, idegrendszeri, szív- és keringési panaszokkal küzd. Pedig a fiatalok, és főleg az egyetemisták még mindig többet sportolnak, mint az idősebbek és az alacsonyabb iskolai végzettségűek... Mielőtt az egyetemisták szabadidősport-fogyasztását elemzem, adok egy gyors áttekintést a magyar társadalom, valamint a magyar fiatalok sportolási szokásairól a fellelhető szekunder források alapján. A primer kutatásban egy 2010-es kutatásom eredményeit mutatom be, amely egy 2004-es és 2006-os kutatás harmadszori megismétlése volt, budapesti egyetemisták körében. A kutatás eredményeinek ismertetését az egyetemisták demográfiai adataival kezdtem, majd szabadidős tevékenységeik gyakoriságát ismertettem. Sportolási szokásaikat a milyen gyakran, miért és mit sportol kérdések mentén elemeztem, továbbá érdekelt az is, hogy miért az adott sportágat választották, mennyit költenek szabadidősportra, és ha nem sportolnak, miért nem. Vizsgáltam továbbá a sportolás helyét és az egy alkalommalossági hosszúságát, valamint hogy mely tényezők fontosak egy szabadidősport-szolgáltató igénybevétele esetén.

A hazai kutatások azt mutatják, hogy a férfiak, valamint a fiatalabb korosztály tagjai többet sportolnak. A magasabb iskolai végzettséggel rendelkezők – különösen a diplomások – a kedvezőbb anyagi helyzetben élők, s a nagyobb településen lakók az átlagnál jóval gyakrabban tudnak, akarnak időt szakítani tudatos testmozgásra, mint az alapfokú iskolai végzettségűek, az alacsony jövedelmi potenciállal rendelkezők, illetve a közszéglakók. A magasabb társadalmi státuszú csoportokban a fiatalok körülbelül kétharmadára jellemző, hogy szokott sportolni. Ezzel szemben az alacsonyabb társadalmi státuszúak körében csak a fiatalok kétötödéről mondható el ugyanez. A diplomával rendelkező középkorúak 50,4%-a szokott szabadidős tevékenységként sportolni, mozogni, miközben az alapfokú végzettségűek körében ugyanez az arány mindössze 8,1%. Idősebb korban a felsőfokú végzettségűek 28,2%-a, az alapfokú végzettségűek 3,5%-a sportol rendszeresen (KSH [2000, 2006], Polányi Gábor [1998], Szonda Ipsos [2003], Eurobarometer [2010]). Földesiné 2008-as kutatása szerint mindössze 26% azoknak az aránya, akik sportolnak, kirándulnak, vagy sétálnak napi rendszerességgel, és 13% azoké, akik hetente legalább háromszor teszik ezt. Azok, akik sportolnak, első helyen a sétát, kirándulást és a túrázást jelölték meg, mint leggyakoribb mozgásfajtát, emellett – egyéb kutatásokkal összhangban – az aerobikot, kondizást, a kerékpározást, a labdarúgást, a futást és az úszást említették nagyobb arányban (Földesiné [2008]). A GfK 2009-es kutatása szerint a kerékpár a legnépszerűbb a magyarok körében, azt

követi a futball, az úszás és a fitnesz (Bacher, [2010]). A KSH [2010] időmérleg kutatásokat áttekintve sajnos 1999/2000-ről 2009/2010-re 19 percről 15 percre csökkent a séta, kirándulás, sport, testedzésre szánt átlagos szabadidő. A 2010-es Eurobarométer-felmérés adatai szerint a magyar lakosság csupán 5%-a végez rendszeres (heti 5 alkalommal) sporttevékenységet (az uniós átlag 9%), de a valamilyen rendszerességgel testmozgást végzők aránya (18%) is jóval alacsonyabb az európai átlagnál (31%). Hazánkban a nem sportolók aránya a legmagasabbak közé tartozik a kontinens országai között. Az 1. táblázatban az Eurobarometer kutatások (2006 és 2010) alapján mutatom be az országokat, valamint a háztartások hozzájárulása is látható a sportkiadásokhoz, amelyből arra következtethetünk, mennyire piaci alapú a működés.

1. táblázat: Sportolási szokások Európában

	Soha nem sportol (Eurobarometer 2006)	Soha nem sportol (Eurobarometer 2010)	Soha nem sportol + ritkán sportol (Eurobarometer 2010)	Háztartások hozzájárulása az össz sportkiadáshoz (EU, 2011)
AT Ausztria	24%	29%	62%	74%
BE Belgium	37%	28%	50%	57%
BG Bulgária	36%	58%	86%	19%
CZ Cseh Köztársaság	37%	37%	72%	57%
CY Ciprus	41%	46%	59%	
DK Dánia	37%	18%	36%	40%
DE Németország	24%	31%	51%	77%
EE Észtország	41%	41%	76%	39%
EL Görögország	49%	67%	82%	65%
ES Spanyolország	39%	42%	61%	86%
FI Finnország	17%	7%	28%	65%
FR Franciaország	43%	34%	52%	50%
HU Magyarország	42%	53%	77%	46%
IE Írország	27%	26%	41%	75%
IT Olaszország	38%	59%	75%	57%
LV Lettország	27%	44%	73%	25%
LT Litvánia	22%	44%	64%	18%
LU Luxemburg	30%	32%	49%	66%
MT Málta	50%	38%	52%	
NL Hollandia	21%	28%	38%	71%
PL Lengyelország	41%	49%	73%	40%
PT Portugália	54%	59%	70%	44%
RO Románia	52%	49%	77%	28%
SI Szlovénia	27%	22%	48%	15%
SK Szlovákia	36%	35%	70%	14%
SE Svédország	29%	6%	28%	70%
UK Egyesült Királyság	39%	32%	54%	76%

Forrás: Eurobarometer 2006 és 2010, és EU, 2011:

http://ec.europa.eu/internal_market/top_layer/docs/FinalReportVol2_en.pdf

A fiatalok sportolási szokásairól a következő forrásból tájékozódtam: 1. Laki és Nyerges 1997-es kutatása, 2. Polányi 1998-as kutatása, 3. Az Ifjúság 2000, 2004, 2008 és 2012 kutatások, 4. A Pluhár – Keresztes – Pikó szerzőhármass 2003-as szegedi középiskolások és egyetemisták körében végzett vizsgálatai, 5. Perényi 2008-as és 2010-es írásai. Röviden, a kutatások legfőbb megállapításait ismertetem:

- Laki és Nyerges szerint jelentős különbségek mutathatók ki a sportoló fővárosi és falusi fiatalok testedzési szokásai között. Míg a falusi fiatalok körében a foci és más labdajátékok az uralkodók, addig a budapesti fiatalok között hat-hét sportág is népszerű, és elsősorban az új és divatosná vált sportágak, úgymint az aerobik, a fitnesz, a testépítés, a kerékpár, a kocogás és az úszás. A szerzők szerint a modern, divatos sportirányzatok fontos jellemzője a sportolás individualizálódása.
- Polányi eredményei szerint minél idősebb valaki, annál kevesebbet mozog. Míg összességében a megkérdezetteknek 23%-a szokott rendszeresen vagy alkalmanként mozogni, addig a 16-19 évesek 60,3%-a, a 20-29 évesek 43%-a sportol.
- Az Ifjúság 2000, 2004, 2008 és 2012 kutatások szerint az életkor előrehaladtával csökken a rendszeresen mozgók aránya; minél magasabb státuszú oktatási intézménybe jár valaki, annál valószínűbb, hogy rendszeresen sportol; a magasabb státuszú településtípus nagyobb eséllyel jelent nagyobb arányú sportolási részvételt. Sajnos 2004-ről 2008-ra és 2008-ról 2012-re is csökkent a sportolási arány a fiatalok körében (Perényi 2008, 2010, 2013).
- 600 szegedi középiskolást kérdezett meg Pluhár – Keresztes – Pikó, 2003-ban. A megkérdezettek 3,5%-a soha, 27,1%-a alkalmanként, 69,4%-uk pedig rendszeresen végez fizikai aktivitást. A sport gyakoriságának növekedésével szignifikánsan nő a barátokkal töltött idő. A sport szoros pozitív kapcsolatban van a jó iskolai teljesítménnyel, az anya iskolai végzettségével, a jelen egészség megítélésével, a jövőorientáltsággal, az önbizalommal és a barátok sportolási szokásaival. A rendszeresen sportolók inaktív társaiknál többre értékelik a belső értékeket, a lelki békét, az egészséget, a becsületességet, a barátságot és a családot. A kutatók szegedi egyetemistáknál azt mutatták ki, hogy a sportoló hallgatók jobb közérzetről, kevesebb pszichoszomatikus tünetről számoltak be. Perényi 2008-as és 2010-es írásában is olvashatunk a fiatal sportolók és nem sportolók értékkülönbségeiről.

A 2010-es primer kutatás előzményei

2004-ben elvégeztem egy fogyasztói-magatartáskutatást, budapesti egyetemisták szabadidőeltöltési-szokásait, valamint szabadidősport-fogyasztását vizsgáltam. Azt kutattam, hogy mely sportágak iránt van keresletük, mennyit és miért sportolnak, miért azt az adott sportágat választják, amit választanak, és mennyit költenek a szabadidősportra. Részben személyesen, önkitöltős kérdőívekkel végeztem a kutatást, részben pedig internetes formában, összesen 641 Budapesten tanuló egyetemista körében. 2006-ban, a kutatást megismételtem, kiegészítve a kérdőívet három olyan fontos kérdéssel, hogy hol sportolnak (mögöttes célom az volt, hogy megtudjam, van-e megfelelő kereslet a szabadidősport-szolgáltatók iránt), mennyit sportolnak egy-egy alkalommal (mennyi ideig veszik igénybe a szolgáltató-helyiséget, ha igénybe veszik) és mely tényezők fontosak egy szolgáltató megítélésénél, szabadidősport-szolgáltató választásánál. 539 Budapesten tanuló egyetemistát kérdeztem meg, online-kérdőívvel. 2010-ben harmadszor is megismételtem a kutatást, szintén online, ekkor 619 budapesti egyetemista válaszadóm volt. A kérdőíveket SPSS13-as szoftverrel dolgoztam fel. Az eredmények ismertetésénél folyamatosan törekedtem a 2004-es és 2006-os eredményekhez viszonyítani a kapott eredményeket. A kutatás korlátai voltak a mintavétel helye és az önkéntesség. Mivel csak Budapesten tanuló egyetemistákat kérdeztem meg (ott próbáltam a reprezentativitásra törekedni szakterületek szerint, ami az első két fordulóban nagyobb sikerrel ment, a harmadik fordulóban a közgazdász-hallgatók dominánsak), az eredmények semmiképpen nem terjeszthetők ki országosan. Valamint a legnagyobb sportolási aktivitást mutató főiskolások és egyetemisták azoknak a településeknek a tényleges sportéletéhez járulnak hozzá, ahol hétköznapijaik nagy részét töltik, jelen esetben Budapesten, ahol a sportolási lehetőségeket tekintve a legszélesebb a választék. Természetesen a kérdőívek kitöltése önkéntes alapon ment, ezért azok az egyetemisták, akik például szkeptikusak a kutatásokkal szemben, vagy kevésbé vállalkozó szelleműek, nem töltötték ki (14%-os válaszadási arányom volt az online-kérdőívek visszaküldésénél). Valamint azt feltételezem, hogy azok, akik sportolnak szabadidejükben, szívesebben kitöltötték, ezért az eredményeket ilyen szemmel is kell nézni.

Eredmények

Demográfia

A megkérdezettek 48,4%-a férfi és 51,6%-a nő volt 2010-ben a teljes mintát tekintve. Ha a kort tekintjük, egyetemistákról lévén szó, jellemzően 17-24 év közöttiek, (a legfiatalabb megkérdezett 17, a legidősebb 33 éves), az átlagéletkor 21 év volt. A megkérdezetteim jellemzően budapestiek (41%). Megyeszékhelyen lakik 19%, egyéb városban 26% és községben 13%. A vagyoni helyzetre utal, hogy van-e a hallgatónak saját autója, lakása. A megkérdezettek 10,5%-a rendelkezik saját autóval, 16%-a saját lakással.

Szabadidős tevékenységek

A felsorolt 18 szabadidős tevékenység közül a mintában szereplők leggyakrabban zenét hallgatnak, újságot olvasnak, barátokkal találkoznak, napi gyakorisággal, vagy legalábbis hetente többször. 2004-ben és 2006-ban a tévézés szerepelt a három leggyakoribb tevékenység között, 2010-ben azonban a 4. helyre szorult az egyetemisták körében. A sportolás gyakorisága 2006-hoz képest növekedett, 2010-ben az ötödik leggyakoribb tevékenység volt az egyetemisták körében. A legritkábban űzött szabadidős tevékenységek a komolyzenei és könnyűzenei koncert, ahogy a korábbi években is, valamint színházba és sporteseményekre is nagyon ritkán járnak az egyetemisták.

A nemeket összehasonlítva – két független mintás t-próbával – a férfiak többet sportolnak és kirándulnak, a nőket pedig jobban vonzza a kultúra, többet járnak koncertre, színházba, moziba, múzeumba. Ezeken kívül a nők többet tévéznek, és a nézelődés-vásárlás is gyakoribb náluk, mint férfitársaiknál.¹ Az eredmények nagyon hasonlítanak a 2004-es és 2006-os eredményekhez, de azért némi eltérés mutatkozott. A 2004-es mintában nem volt különbség a sportolás és a sporteseményre járás tekintetében a férfiak és nők között, a 2006-os mintában mindkét tevékenység férfiak esetén gyakoribb volt, a 2010-es mintában pedig a férfiakat és nőket összevetve a férfiak többet sportolnak. Az állandó lakhelyet tekintve annyi eltérést találtam, hogy a budapestiek többet járnak moziba, színházba, komolyzenei koncertre és vásárolni. Az anyagi helyzetre utaló tényezőket vizsgálva, az autóbirtokosok és autóval nem rendelkezők között nincsen eltérés szabadidős tevékenységüket vizsgálva, kivéve azt, hogy az autóval rendelkezők többet járnak moziba, akinek pedig van saját lakása, többet jár múzeumba. Sportolás és sporteseményre járás tekintetében nem találtam különbségeket.

¹ 95 %-os megbízhatósági szinten az említett tevékenységek kritikus értékei az 5 %-os szignifikancia szint alatt voltak, így ezen tevékenységek esetén el kellett vetnem azt a nullhipotézist, hogy a férfiak és nők között nincs különbség ezen tevékenységek végzésének gyakoriságában. Majd az átlagokat vizsgálva meghatároztam, hogy a nők vagy a férfiak űzik gyakrabban az adott tevékenységet.

Sportolási szokások

A sportolás gyakorisága

A válaszadók 57,4% iskolai keretek között, 68,9%-a iskolán kívül is minimum heti 1-2 alkalommal sportol szabadidejében. 37,2%-a a megkérdezetteknek a heti minimum 3-4 alkalommal testmozgást is teljesíti iskolán kívül. Átlagosan egy órát sportolnak egy alkalommal.

Az elvégzett keresztábra és variancia-analízis vizsgálatok szerint nem tudtam kapcsolatot kimutatni az anyagi helyzet és a sportolás mennyisége között. Ez ellentmond a szekunder kutatásoknak, hiszen több kutatás is bizonyította (KSH [2000], KSH [2006], Polányi Gábor [1998], Eurobarometer [2010], Paár [2011]), hogy a magasabb jövedelműek többet sportolnak szabadidejükben. Paár [2009] szerint a sportfogyasztás változása Magyarországon összefügg a nettó jövedelmek változásával, azaz a sportfogyasztás nagy jövedelemérzékenységet mutat. Nincs különbség a különböző állandó lakhellyel rendelkezők sportolási gyakorisága között sem, mint ahogy 2004-ben és 2006-ban sem volt. Erre az a magyarázat, hogy valamennyi mintában szereplő egyetemista Budapesten tanuló egyetemista. Viszont a nem és a sportolás gyakorisága között találtam kapcsolatot, a férfiak többet sportolnak. Ez az eredmény azért meglepő, mert a szekunder forrásokban azt olvashatjuk, hogy egyedül az egyetemista nők mozognak ugyanannyit, mint egyetemista férfitársaik, más csoportokban mindenhol a férfiak mozognak többet.

Aki nem sportol, miért nem?

Ahogy a 2004-es és a 2006-os mintában, 2010-ben is a leggyakoribb indok a nem sportolásra, hogy nincs rá idő. Ezt követi a megfelelő társaság hiánya.

A továbbiakban a sportolás indokait, motivációit, az űzött sportágakat, annak választásának okát, helyét és a sportra költött havi összegeket csak a rendszeresen sportolóknál vizsgáltam, az alkalmanként és a soha nem sportolókat kizártam a további vizsgálatokból.

A sportolás indokai, motivációi

A rendszeresen sportoló egyetemista sokaságot tekintve a fő indokok a sportolásra – a korábbiakkal teljesen egybevágóan – az, hogy a sport kikapcsolódást, szórakozást jelent (75%), fejleszti az egészséget (74%), és a fittség (73%). A sport élvezet, jól érzem magam közben (67%) és a szép formás test (66%) elérésének célja, amelyek még fontos motivációk az egyetemistáknak. A szekunder források szerint a nők a társaság, a fittség és az egészség, valamint a testsúlykontroll miatt sportolnak, a férfiak pedig a győzelem, a versengés, a siker

miatt. Jelen mintában a nőknek a szép, formás test, a fittség, és az egészség (a szekunder forrásoknak megfelelően), a férfiaknak a kikapcsolódás-szórakozás, az egészség és az élvezet (a szekunder forrásoktól eltérően) a legfontosabb motiválók, (teljesen megegyezően a 2004-es és a 2006-os minták adataival). A két független mintás t-próba eredményei szerint a férfiakra sokkal jellemzőbb indok a versengés, valamint hogy együtt legyenek a barátaikkal.

A sportágak iránti kereslet

A legkedveltebb sportágak, azt tekintve, hogy mit űznek a leggyakrabban (mivel több sportágat is meg lehetett jelölni a "Mit sportolsz?" kérdésre, kértem a megkérdezetteket, hogy a leggyakrabban űzött sportágukat írják elsőnek.):

2. táblázat: A leggyakrabban űzött sportágak

	Leggyakrabban űzött sportágak 2004	Leggyakrabban űzött sportágak 2006	Leggyakrabban űzött sportágak 2010
1.	aerobik 13,5 %	aerobik 13,4 %	testépítés, kondizás 17%
	foci 13,5 %	futás, kocogás 13,4 %	
2.	testépítés, kondizás 11 %	foci 9,8 %	aerobik 12,8%
3.	úszás 10,1 %	testépítés, kondizás 9,3 %	foci 10,6%
4.	futás, kocogás 8,5 %	úszás 7,3 %	futás, kocogás 10,2%
5.	kerékpározás 7,2 %	kerékpározás 6,6 %	úszás 6,4%
6.	torna, gimnasztika 5,8 %	küzdősportok 5,5 %	tenisz 5,7%
7.	küzdősportok 5,6 %	kosárlabda 5,2 %	kosárlabda 5,1%
			tánc 5,1%

Látható, hogy az aerobik és a kondizás töretlen népszerűségnek örvend. Éppen az 5%-os határ alá került 2010-ben a kerékpározás és a küzdősportok. Meglepetés, hogy a tenisz és a tánc a 5%-os küszöb fölé kerültek. 2004-ben azt állapíthattam meg, hogy a foci kivételével eltűntek a csapatsportok, és az egyéni sportok uralták a legkedveltebb sportágak listáinak első helyeit. 2006-ban megjelent a kosárlabda, ami 2010-ben is a leggyakrabban űzött sportágak között volt az egyetemisták körében, valamint a teniszhez és a tánchoz is kell partner. Lehet, hogy mégsem individualizálódott teljesen a szabadidősport?

Az adott sportág választásának indokai

Az adott sportág választásának fő okai a rendszeresen sportoló megkérdezetteim körében, a 2004-es és a 2006-os minta eredményeihez teljesen hasonlóan: 1. közelben van (53%), 2. egyedül is lehet csinálni (43%), 3. tehetség, adottság megléte (38%), 4. a barátok társasága (34%), 5. nem kell hozzá extra felszerelés (23%). A két független mintás t-próba eredményei szerint valamennyi tényezőt tekintve különböznek a férfiak és a nők. Tovább vizsgálódva arra jutottam, hogy a férfiaknak sokkal fontosabb motiváló a barátaik, évfolyamtársaik társasága, a családi hagyomány, a divat és az újdonság, mint a nőknek, valamint az, hogy mihez van tehetségük, adottságuk. A nőknek pedig az fontos, hogy ne kelljen extra felszerelés az üzőtt sportághoz, és azt is jobban megnézik, mire van pénzük, valamint számukra sokkal fontosabb a közelség és hogy egyedül is lehessen üzni az adott sportágat.

A szabadidősportra való költés

A rendszeresen sportolók 16%-a (2004-ben ez 30% volt, 2006-ban 28,6%) nem költ a szabadidősportra, ebből következően otthon vagy a szabadban mozog. A megkérdezettek 48%-a 6000 forint alatt, 22%-a 6000 és 10 000 forint között, 13%-a 10 ezer forint feletti összeget költ havonta. Átlagosan növekedett a szabadidősportra való költés. Nincs különbség a variancia-analízis eredményei szerint sem a nemek, sem a lakóhely, sem anyagi helyzet szerint az egyes csoportok költését tekintve.

Üzleti szolgáltatók igénybevétele

A sportoló megkérdezettek 66%-a (2006-ban 57,7% volt, 2004-ben erre még nem kérdeztem rá) igénybe vesz üzleti alapon működő szabadidősport-szolgáltatót. Közterületen sportol 38%, otthon 30%, iskolai sportpályákon 31% és egyesületi pályákon 23%. (Természetesen több válasz is megjelölhető volt.) Az mindenképpen örömteli, hogy a legnagyobb arányban a szolgáltató-helyiségeket veszik igénybe a szabadidőben való sportoláshoz. A nemeket és a lakóhelyet tekintve nincs különbség, viszont a lakással rendelkezők nagyobb arányban vesznek igénybe üzleti alapon működő szolgáltatókat. Legjelentősebb a szabadidősport-szolgáltatók értékelésénél az *elérhető ár* volt, aztán a *könnyű megközelíthetőség* és dobogós volt még a *nyitvatartási idő megfelelősége*. Az elérhetőség után a szolgáltatásminőség elemei közül a legfontosabbak: a *hely belső állapota*, *színvonala*, *színvonalas sportolási lehetőség adott sportág esetén*, *megfelelő személyzet*, *vendégkör összetétele*. A nemeket összehasonlítva a nőknek az átlagnál fontosabb az ár, a könnyű megközelíthetőség, a hely belső állapota, a megfelelő személyzet, valamint a kiegészítő szolgáltatások és a több sportág megléte egy helyen.

Összegzésül a főbb megállapításaim

- A szabadidős tevékenységek közül a mintában szereplők leggyakrabban passzív szabadidős tevékenységeket végeznek, zenét hallgatnak, újságot olvasnak, napi gyakorisággal, vagy legalábbis hetente többször, mint ahogy tették ezt 2004-ben és 2006-ban is, viszont a tévzés mennyisége csökkent, a sportolásé nőtt a vizsgált időszakban a budapesti egyetemisták körében.
- A férfi budapesti egyetemi hallgatók többet sportolnak, mint a női hallgatók. 2004-ben ez nem volt így, 2006-ban igen.
- Egyetemisták körében az anyagi helyzet nem befolyásolja a sportolás mennyiségét. 2004-ben és 2006-ban is ezt mutattam ki.
- 37,2%-a a megkérdezetteknek a heti minimum 3-4 alkalommal testmozgást is teljesíti iskolán kívül. Átlagosan egy órát sportolnak egy alkalommal. A sportolás mennyisége 2010-re növekedett.
- Mindenki az idő hiányát jelölte meg, mint legfontosabb okot a nem sportolásra. Ez 2004-ben és 2006-ban is így volt.
- A rendszeresen sportoló egyetemista sokaságot tekintve a fő indokok a sportolásra, hogy a sport kikapcsolódást, szórakozást jelent és fejleszti az egészséget, valamint fitté tesz. 2004-ben és 2006-ban is ezek voltak a legfőbb motivációk.
- 2010-ben a legkedveltebb sportágak a budapesti egyetemisták körében: kondízási, aerobik, foci és futás. Nem volt változás 2006-hoz képest.
- Nem állítható egyértelműen, hogy a szabadidősport individualizálódik, a foci mellett megjelent a kosárlabda már 2006-ban, 2010-ben pedig a tenisz és a tánc is a legkedveltebb sportágak között szerepelt. 2004-ben csak a foci szerepelt, mint nem egyéni sportág.
- A megkérdezetteim szerint a legfontosabb szempont egy sportág kiválasztásánál a közelség. 2004-ben és 2006-ban is így volt ez.
- Összességében a rendszeresen sportoló egyetemista megkérdezettek 66%-a vesz igénybe üzleti alapon működő szabadidősport szolgáltatót. 2006-hoz képest növekedés tapasztalható.
- Mindösszesen csak 16% nem költ szabadidősportra a rendszeresen sportolók közül 2010-ben, ami korábban 30% volt 2004-ben, és 2006-ban is még 28,6%.
- A szolgáltatók értékelésénél elsődleges szempont az ár.

Hivatkozásjegyzék

Az átmenet évei, az átmenet tényei, KSH 2006, Budapest

Bacher J. [2010]: Talpra, magyar! Számokban a sportfogyasztásról. Gfk Hungaria, 2010.03.03.

Előzetes adatok. A sportolási szokások Magyarországon 2003-ban c. vizsgálatból. Szonda Ipsos, 2003. június

Eurobarometer 2006 és 2010

EU2011: http://ec.europa.eu/internal_market/top_layer/docs/FinalReportVol2_en.pdf

Földesiné dr. Sz.Gy. [2008]: Sportfogyasztás, mint a kulturális fogyasztás válfaja. In. Földesiné dr. Sz.Gy. – Gál, A. – Dóczi, T. (szerk.) Társadalmi riport a sportról 2008. Budapest, ÖTM-MSTT, 41-89.

Ifjúság 2000, 2004, 2008 és 2012

KSH A 15-74 éves népesség napi időfelhasználása:

<http://www.ksh.hu/docs/hun/xftp/stattukor/idomerleg10.pdf>

KSH Időmérleg 2009/2010:

<http://www.ksh.hu/docs/hun/xftp/idoszaki/idomerleg/idomerleg0910.pdf>

Laki László – Nyerges Mihály [1999]: A budapesti és a falusi fiatalok sportolása. Sporttudomány, 1999/3. 3-11. old.

Paár D. [2009]: A magyar sportfogyasztás dinamikája. Magyar Sporttudományi Szemle, 10(38), 43-44. old.

Paár D. [2011]: Az európai országok sportfogyasztásának és életminőségének összefüggései; Konferencia-előadás, Győr, 2011.05.18-20.

Perényi Sz. [2008]: A sporttevékenység és az értékorientáció összefüggései fiataloknál. Új Ifjúsági Szemle, 2008 tél 71-84. old.

Perényi Sz. [2010]: Sportoló és nem sportoló fiatalok életvitelhez kapcsolódó értékei. Doktori (PhD) értekezés, SOTE-TF, Budapest

Perényi Sz. [2013]: Sport és mozgás. Elméletek és adatok üzenetei. Szabadidősport konferencia, Budapest, 2013. 04. 18.

Pluhár Zsuzsanna – Pikó Bettina [2003a]: A sport előfordulása és esetleges protektív hatása fiatalok körében. Magyar Sporttudományi Szemle, 2003/1. 26-29. old.

Pluhár Zsuzsanna – Keresztes Noémi – Pikó Bettina [2003b]: "Ép testben ép lélek". Középiskolások értékrendje fizikai aktivitásuk tükrében. Magyar Sporttudományi Szemle, 2003/2. 29-33. old.

Polányi Gábor [1998]: A sportolás és a testmozgás társadalmi összefüggései. In: Társadalmi tény-kép (szerk.: Szívós Péter – Tóth István György). TÁRKI, Budapest

Takács Ferenc [1999]: Civilizációs korszakváltás és az ifjúság testkultúrája. In Sport és életmód II. Országos Sporttudományos Kongresszus I. kötet